

దేవుడి కథ

“మరో పది నిమిషాలు పోతే పన్నెండవపుతుంది” అన్నాడు నీలకంఠం నాలుగో గ్లాసులో షాంపేన్ పోయడం పూర్తిచేసి.

నీలకంఠం కంఠం పాత గ్రాంఫోనుమీదకీ ఇవ్వకుండా రికార్డు వేసినట్టుంది. అతని బుర్రలో ఎప్పుడూ డబ్బుగురించి, విలాసాలగురించి కలిపి ఆలోచనుంటుంది. అతని మెళ్ళో పులిగోరూ, మూతిమీద కేడ్ బరీస్ చాక్లెటు దళాన మీసాలు, ఎప్పుడూ చేతిలో గోల్డుప్లెక్సు సిగరెటు, కళ్ళలో క్రొర్యం సాధారణంగా వుంటాయి. నీలకంఠాని కావూళ్ళో రెండు పెద్ద ఫ్యాన్సీషాపులు వున్నాయి.

ఆ హాల్ నీలకంఠంతోపాటు మరో ముగ్గురు - శ్రీనివాసులూ, భానుమూర్తి, విశ్వసుందరం మూడు పోఫాల్లాంటి కుర్చీల్లో కూర్చొన్నారు.

శ్రీనివాసులు ఎక్కెమ్మెల్వే. వెలుగులోనూ, చీకట్లోనూకూడా, బాగా డబ్బుంది. అతని కా యేడెల్లకను జ్ఞాపకమొచ్చినప్పుడల్లా తన్నోడించిన “కామరాజు”నీ, అతని కోచేసినవాళ్ళనీ సున్నితంగా బూతులు తిడుతుంటాడు.

భానుమూర్తిది పెద్ద వ్యాపారం. హోల్సేల్ మీద బట్టల్ని, వేరేచోట పేపర్ని, మరోచోట అమ్మాయిల్ని విక్రయిస్తూంటాడు.

విశ్వసుందరం మరో వూర్లో కమీషనర్ గా పన్నేసేవాడు. చాలా పేల రూపాయలు జాగ్రత్తగా ఆర్జించాడు. ఐనా, హయ్యరధారిటీసింకా జాగ్రత్తగా పరిశీలించి, ఇతన్ని పుద్వోగంలోంచి తీసేసేలోపునే రాజీనామా ఇచ్చేసి ఆ వూరొచ్చేసేడు. ఇప్పుడతను టోకున (గమ్)మ్మత్తు వ్యాపారంచేస్తూ ఆర్జిస్తూనేవున్నాడు.....

నలుగురూ షాంపేన్ సగానికి తాగారు.

ఇంతలో విశ్వసుందరం ఏదో జ్ఞాపకం వచ్చినవాళ్ళాగ డ్రాయర్ లోంచి పేకతీసి నలుగురికీ ముక్కలు పంచాడు. నలుగురూ ముక్కలై త్తారు.

గోడగడియారం పన్నెండు కొట్టింది.

నలుగురూ ఒకేమారు వాచీలు చూస్కొని మళ్ళీ ముక్కలవైపు చూశారు.

టక్ టక్ టక్

ఎవరో తలుపుకొడుతున్నారు.

“ఎవరు?” అన్నాడు శ్రీనివాసులు.

“జగ్గరాజై వుంటాడు” అన్నాడు భానుమూర్తి.

నీలకంఠం వెళ్ళి తలుపు తీశాడు.

మిగతా ముగ్గురూ తలుపుకేసి చూశారు.....

ఆ వచ్చిన వ్యక్తి జగ్గరాజై లేడు.....

అతను లోషలికి వచ్చి తలుపు మూసి వెనక్కి తిరిగాడు.....

“ఎవరు మీరు?” అనడిగాడు నీలకంఠం.

అతను చిన్నగా నవ్వాడు..... నలుగురూ కూర్చొన్న టేబుల్ దగ్గరగా వచ్చాడు..... ఇంకా నవ్వుతూనే వున్నాడు.

నీలకంఠం వచ్చి తన సీట్లో కూర్చొన్నాడు.

“ఎవరు నువ్వు?” అని వీలయినంత గంభీరంగా అడిగాడు నీలకంఠం. ఎదురుగావున్న కుర్రాణ్ణిచూస్తుంటే అతనికి మర్యాదివ్యవలసిన అవసరం కనిపించలేదతనికి.

ఆ వచ్చినతనికి పాతిక్కి ముప్పైకి మధ్యనుండొచ్చు వయసు. బాగా విశాలమైన నుదురూ, పైకి దువ్వి నలటి జుత్తు నవ్వి నప్పుడు చిన్నవయ్యేకళ్ళూ.... అతన్ని చూస్తే ఎవరికైనా మంచి అభిప్రాయం పుట్టటానికే ఎక్కువ అవకాశాలున్నాయి.

అతను నవ్వుతూ అన్నాడు : “నేన్నెప్పినా మీరు నమ్మరు....” అలా అని ఓ అరనిమిషం ఆగాడు. గదిలో షాంపేను వాసనా, గడియారం చేస్తున్న ధ్వనీ, ఊపిర్ల చప్పుడూ స్పష్టంగా వున్నాయి....

“నేను దేవుణ్ణి” అన్నాడతను.

సలుగురూ ఒకేమారు కోరస్ లో “ఆః!” అన్నారు.

“నీలకంఠం : మెంటల్ హాస్పిటల్ లో ఎవడైనా పేషంటు మిస్సయ్యాడేయో కనుక్కో!” అన్నాడు విశ్వసుందరం.

మిగతా ముగ్గురూ ఫెళ్ళున్నవ్వారు. అలా సుందరం జోకులకి నవ్వుకపోతే “ఆల్కహాలు” ఫ్రీగా దొరకదని వాళ్ళ భయం.

“మీరలానే అంటారని నాకు తెలుసు.... ఐతే నేను చెప్పింది నిజం. మీరు నన్ను నమ్మకపోయినా భయంలేదు.... మిమ్మల్ని నమ్మించ గలను....

మీరంతా రాత్రి పడుకోకోటోయే ముందూ, ఉదయం నిద్రలేచాకా నన్నో అర నిమిషం ప్రార్థిస్తూంటారు....

నీలకంఠం : నిన్న నువ్వు ఇన్ కమ్ టాక్సాఫీసరుకి రెండువేలు చదివించావ్.

విశ్వసుందరం.... రెండోజులకితం నువ్వు షిప్పుకిచ్చిన ఖరీ దైన సరుకులో ఒక గాలను నాటుసారా కలిపావు.... భానుమూర్తి నువ్వు....

“ఆపాపు : నువ్వు దేవాంతకుళ్ళా వున్నావ్!” అన్నాడు భానుమూర్తి కంగారుగా.

ఆగంతకుడు మళ్ళీ నవ్వాడు. “పైకి మీ రిలాటిపనులుచేసినా మీరంటే నాకిష్టం. మీ హృదయాల్లో కల్మషంలేదు. నామీద మీకు నమ్మకముంది. అందుకే నిరంతరం మిమ్మల్ని నే కాపాడుతున్నా....” అన్నాడు.

“మేం నమ్మం! ఈ కలియుగంలో దేముడేమిటి? ఇలా ఓ సామాన్యుడి రూపంలో రావడమేమిటి? రాట్! బాషెండ్ బంకమ్!” అన్నాడు నీలకంఠం....

“నీ బుర్ర అలా పన్నేస్తుందని నాకు తెలుసు. సామాన్య మానవుడి రూపం కాకుండా భూలోకానికి నా రూపంతో రమ్మన్నావా? పిచ్చివాడా.... అసలు నువ్వే నేను. నేనే నువ్వు....” అని దేవుడు పక్కగానున్న మరో కుర్చీ టేబుల్ దగ్గరగా లాక్కొని కూర్చున్నాడు.

“యేమిటో ఇదంతా పెద్ద మిస్టరీలాగుంది” అన్నాడు భానుమూర్తి. అలా అని గాసులో మిగిలిన షాంపేను గడగడా తాగేశాడు.

“సరే! నువ్వు దేముడివే అనుకొందాం. ఇప్పుడు మా దగ్గరికి ఎందుకొచ్చినట్టు?” భానుమూర్తి మాట్లాడుతూంటే నోట్లోంచి షాంపేను తుంపరలు ఎగిరాయి. అదేదో పుత్రవంలో ఎత్తుగావున్న విగ్రహం మీదకి కొబ్బరికాయలూ, అరటిపళ్లూ ఎగిరినట్లు.

“చెప్తాను.” అన్నాడు దేవుడు. టేబుల్ మీదగా వొంగి ఓ సిగరెట్టు పాకెట్టులో సిగరెట్టు తీస్కొన్నాడు. స్పేర్ గావున్న గ్లాసులో షాంపేనుపోసి ఒకమారు సిప్ చేసి సిగరెట్టు ముట్టించాడు. మళ్ళీ షాంపేను గ్లాసు నోటిదగ్గర పెట్టుకున్నాడు.

“గుడ్ హెవెన్స్! దేముడూ సిగరెట్టు కాల్చి, షాంపేనూ గ్లాసు తాగుతాడన్నమాట” అన్నాడు సుందరం కుర్చీలోంచి ఓ అంగుళం పైకి లేచి.

షాంపేన్ గ్లాసులోంచి దేవుడు చిరునవ్వు పచ్చని నైలాన్ పైటలోంచి ఎర్రని శాటిన్ జాకెట్టులా మెరిసింది.

“ఛాను. నేనిరవయ్యో శతాబ్దంవాణ్ణి. అదీకాక మీ దగ్గరికి మనిషి రూపంలో వచ్చాను. ఇంకా వినండి. లోకంలో అన్యాయం, అధర్మం ప్రేక్షిగిపోయిందంటున్నారంతా. ఎంతోమంది తిండిలేక, ఇంకా ఎన్నో లేక నన్ను తిడుతూ, తిట్టుకొంటూ చచ్చిపోతున్నారు. బతికున్నవాళ్ళు నన్నే తిడుతున్నారు. శపిస్తున్నారు. నా మీద కవిత్యాలు రాస్తున్నారు. వాట్లో తిడుతూ పొగుడుతున్నారు, పొగుడుతూ అరుస్తున్నారు.

ఇంకా చాలామంది నన్నో కమీషన్ యేజింటులా చూస్తున్నారు. అంతెందుకు.... శ్రీనివాసులు ఎలక్షన్స్ గెలిస్తే నన్ను కొబ్బరికాయల్లో ముంచెత్తుతానన్నాడు. గెల్చిన తర్వాత తిలిస్తానని, అప్పటికి రోజుకో అరటిపండు నై వేద్యం పెట్టేవాడు.... ఎలక్షను రోజుల్లో నన్ను మరచి పోయాడు. మిగతా వాళ్ళకోసం డ్రమ్ములకొద్దీ సారా ఒంపాడు. కట్టల కొద్దీ నోట్లు విరజిమ్మాడు” ఐనా అత నెలక ను పోయింది. ఆలా అవగానే నన్ను తిట్టాడు.... తాగినప్పుడు మరీ ఘోరంగా శపించాడు. హోటలు కెళ్ళినా, కొబ్బరి చెట్టి తినేవాడుకాదు. ఆ చెట్టి కోవెలనించి కొన్న కాయల్లో చేసిందేమోనని....

ఆ ఎలక్షన్ మూడ్ పోయాక మళ్ళీ నన్ను క్షమించమన్నాడు, ఇంకా యేవో కోరికలు చెప్పి తీర్చమనేవాడు....

ఒక్క శ్రీనివాసులేకాదు అందరూ అంతే. చేతులారా అన్నీ చేస్కొని, యేం జరిగినా నన్నే బాధ్యుడిగా చూస్తారు....

“అగు! అయితే నా ఎలక్షనెందుకు పోయినట్టు?” అన్నాడు శ్రీనివాసులు.

“అది నువ్వు చేతులారా చేస్కొన్నదే! డబ్బును నీ పార్టీవాళ్ళకిచ్చావుగాని, అది అందరికీ అందిందో లేదో.... నీ పార్టీవాళ్ళు ఎంత తినేశారో గమనించావా? సారాకీ నీ వెనకతిరిగే వాళ్ళెంత పీల్చేశారో చూశావా? బాధ్యతంతా వాళ్ళమీద పెట్టేశావు. అందుకే అటయింది.... మరో కారణంకూడా వుంది.... అది నీ ఖర్చు....!” దేవుడు చేతిలో సిగరెట్టు పారేసి మరో సిగరెట్టు ముట్టించాడు.

“అలా అందరూ నన్నే తిడతారు. నన్నే ప్రార్థిస్తారు..... నా ముందే చేతులు జోడిస్తారు. నామీదే చేతులేత్తుతారు” కొందర్నిచంపేమంటారు. ఇంకొందర్ని బతికించమంటారు. నన్ను గొప్పవాడి వంటారు.”

గడియారం చప్పుడు నిశ్శబ్దాన్ని కౌగలించుకుని యేడుస్తోంది.

షాంషేన్ వాసన గదిలోపలే చుట్టూ పరిగెడుతోంది.... నలుగురు పెద్దమనుషుల బుర్రల్లోనూ రాకెల్లెగురుతున్నాయి.

“నే నిదంతా నమ్మలేకపోతున్నాను. నువ్వెవడవో మోసగాళ్ళా గున్నావు. మమ్మల్ని దగాచేసి....” నీలకంఠం ఆగాడు. అతని గొంతుక మత్తులో తేలినట్టు తుళ్ళుతోంది.

“ఉండు; నన్ను మోసగాడివంటున్నావు. నువ్వు, భానుమూర్తి కలసి సుందరాన్నీ, శ్రీనివాసుల్నీ “మిషన్” సంగతి తెలీకుండా మోసం చేయటంలేమా?” అన్నాడు దేవుడు.

“మిషనా? యేం మిషను!” అన్నారు నీలకంఠం కళ్ళూ, భానుమూర్తి నోరూ బాగా తెరిచేసి.

“అదే; వందరూపాయల నోట్లచ్చుకొట్టే మిషన్” అన్నాడు దేవుడు.

“అబద్ధం! పచ్చి అబద్ధం!” అరచాడు భానుమూర్తి.

శ్రీనివాసులూ, సుందరం అతనివైపు ఓరగా, కోరగా చూశారు.

“ఆగు! అతన్ని చెప్పనీ” అన్నాడు సుందరం.

“సుందరం వీణ్ణి నమ్మకు. వీడు లుచ్చాకోర్. మనలో స్లిప్ట్స్ పెడదామని చూస్తున్నాడు” అన్నాడు నీలకంఠం.....

“అరవకు” అన్నాడు దేవుడు. “నువ్వుచేస్తున్నది తప్పని నేనన్ను. మీ నలుగురూ, మిగతావాళ్ళూ, ఆడా, మగా, అంతా అందరూ డబ్బుకోసం వెధవపణ్ణి చేస్తున్నారు. మీరు చేస్తున్నది ఇంకా తక్కువే.....

దేవుడు కుర్చీలోంచి లేచాడు.

“నీలకంఠం డబ్బు నచ్చుకొట్టి మీకు చెప్పలేదని అరుస్తున్నారు. సుందరం నువ్వు పక్షవాతపు అమ్మాయిని ఎందుకు పెళ్ళిచేసుకున్నదీ నాకు తెలుసు.... ఈ మధ్యనే, ఎన్ని స్లీపింగ్ డోస్ టాబ్లెట్లు ఎక్కడ కొన్నావో తెలుసు. వాళ్ళేం చేశావో తెలుసు. నీ పెళ్ళాన్ని ఆత్మహత్య న్నెప్పి, ప్రూవు చేయించడానికీ, సబ్బినప్పెక్టర్నించి, డియస్పిదాకా ఎంత లంచమిచ్చావో తెలుసు.

శ్రీనివాసులూ.... నువ్వెమ్మెల్వేగా వున్నప్పుడు సిటీ డెవలప్ మెంటుకని గ్రాంటు చేయించిన పాతిక లక్షల్లోనూ, సిటీని ఎంతగా,

ఎంతలో డెవలప్ చేయించావో నేనెరుగుదును. ఎన్టీఎఫ్ కని వసూలుచేయించిన డబ్బులో ఎంత దేశంకోసం వుపయోగించావో నాకు తెలుసు.

ఇలా చెప్పుకుంటూ పోతే మీరు చేసినపన్నకి ఈ కతాబ్దం, నానోరూ ఇవేవీ చాలవ్

“అగు!నుందరం!వీణ్ణి పోనిస్తే లాభంలేదు. ఆ డ్రాయరులో సైలన్సు రుంది. జియ్!” అన్నాడు నీలకంఠం

“పూర్ ఫెలోస్” నన్నప్పుడే శత్రువుకింద భావిస్తున్నారా? నే చెప్పేది పూర్తిగా వినండి.... నేను మీరుచేసినవి చెప్పానే కాని, మిమ్మల్ని దండిస్తాననలేదే.... మీరు చేసినవి మీ కోసమే చేస్కొన్నారు. ఆది తప్పని నేననలేదు....” అని దేవుడింకా యేదో అనబోతుండగా.

“నువ్వు చెప్పేదేమిటి?.... దేవుడట, దేవుడు! బాస్టర్డ్! మమ్మల్నే మోసంచేదామనుకున్నావా?” అన్నాడు భానుమూర్తి.

“లేదు” మిమ్మల్ని మోసం చెయ్యాలని రాలేదు. నా చెడ్డపేరు పోగొట్టుకుందామని వచ్చాను. ఈ ఊర్లో మిమ్మల్ని ప్రతినిధులుగా ఎన్నుకున్నారు. మీరు తెలివైన వాళ్ళు! నే చెప్పిన కార్యాన్ని సాధిస్తారని నమ్మకంవుంది. మీరు నన్ను దేవుడంటే నమ్మలేదు కదూ, సరే ఇప్పుడు నమ్మిస్తాను విశ్వరూపం చూపిస్తాను” అంటూ దేవుడుఫేంటు జేబులోంచి ఓ చిన్న పుండలాంటిది తీసి నేలకేసి కొట్టాడు.

కొద్ది నిమిషాల్లోనే గదంతా పొగకమ్ముకుంది.

“పూల్! మత్తుమందు వదిలాడు.”

“దొంగవెనవ.”

“రాబీన్ స్కాండ్.”

ఇలాంటి మాటల్తోబాటు చిన్నవీ, పెద్దవీ, సున్నితమైనవీ, కఠినమైనవీ, బూతుమాటలు ఓ రెణ్ణిమిషాలు నలుగురి నోళ్ళల్లోంచి వినబడ్డాయి.

కాస్పేషట్లో అంతా మంచు కమ్మేసినట్లుగాపోయింది. ఎవరో గుండెల్ని పీకేసినట్టూ, గదంతా కెలికేసినట్టూ ఉంది. నక్షత్రాలూ, వాటి

చుట్టూ ఎగురుతున్న నోటకట్టలూ, షాంపేన్ గ్లాసులూ కనిపించాయి. ఓ ఐదు సెకండ్లయ్యాక.... యేమీ కనిపించలేదు.

* * *

ఒకరి తర్వాత ఒకరు నలుగురూ కళ్ళు తెరిచారు. అప్పుడే గతి లోకి ఒకటి వెలుగూ, నలుగురి జుర్రల్లోకి తెలివీ వచ్చేళాయి.

“నీలకంఠం ! రాత్రి గొప్ప కలొచ్చిందోయ్ ? దేవుడు..... ఔనో కాదో తెలీదు. మీ ఇంటికొచ్చాట్ట. మనందరి సంగతి చెప్పేళాడు. యేదో వుపదేశం చేశాడు.” అన్నాడు భానుమూర్తి.

“చంపావ్ ఫో ! నాకూ అదేకల !” అన్నాడుసుందరం....

“నాటానూ !” అన్నాడు శ్రీనివాసులు కళ్ళు నులుపుకొంటూ.

“మీ మొఖాలు ! అది కల కాదు నిజమే” అంటూ గది లోపలి గదిలోకివెళ్ళి రెణ్ణిమిషాల్లో వచ్చేళాడు నీలకంఠం.

“ఐపోయింది. అంతా ఐపోయింది. వాడెవడో దొంగ వెధవ. ఇనప్పెట్లంతా ఖాళీచేసిపోయాడు.” నీలకంఠం గుండెలూ, ఉండుండి తలా బాదుకుంటున్నాడు.

“పాతిక లక్షల నగలూ, పది లక్షల లొక్కం, బాబోయ్ !” ఆర్నెల్ల కాపురంచేసి మొగుడు పోయింతర్వాత యేడ్చే అమ్మాయిలూ యేడుస్తున్నాడు నీలకంఠం.

మిగతా ముగ్గురూ లేచారు. ఒకరి ప్రక్క ఒకరు గాభరాగా, అనుమానంగా, అంతలోనే కోపంగా చూస్కొన్నారు.

“అదేదో కాగితం కేబిల్మీదుంది” అంటూ కాగితాన్ని తీశాడు సుందరం.

“ఉణ్ణీ ! నీలకంఠం దగ్గర నావో ఐదు లక్షల నగలు దాచాను” అన్నాడు కొంచెం తక్కువగా యేడుస్తూ, శ్రీనివాసులు.

“ఆగండి ; ఇదేదో వుత్తరం. చదువుతాను.” చదవడం మొదలెట్టాడు సుందరం.

“మీరంతా ఒట్టి వెధవలు”.... అని చదివి “ఆ” అని తుళ్ళి పడ్డాడు సుందరం. “దొంగ వెధవ.... లం.....”

“ఆగకు. అంతా చదివేద్దూ ; తరువాత తిట్టొచ్చు అన్నాడు భానుమూరి”

“నేను దేవుణ్ణిగాదు. మామూలు మనిషినే.... కానీ మీలాటి మనిషినికాదు. మీకన్నా తెలివైన వాణ్ణి.... రాత్రి మీ దగ్గర చేష్టలకు ఆశ్చర్యపోతారని నాకు తెలుసు. ఆ వివరాలన్నీ జాగ్రత్తగా సేకరించే మీ ఆతిథ్యానికి వచ్చాను.

మీ నలుగురూ, తెలివైనవాళ్ళే..... పంచి వాళ్ళ రక్తాన్నెలా పీల్చాలో, దాన్ని డబ్బుకింద ఎలా కన్వర్టు చేస్తోవాలో మీకు బాగా తెలుసు. ఒకడు తిండిలేక రోడ్డుమీదపడి యేడుస్తుంటే, వాడికాలు మీంచి కారుచక్రం తీసుకుపోవడం తెలుసు.

చచ్చిపోయిన కొడుకుశవం కాల్యడానికి డబ్బులేక, ఓ బీదతల్లి యేడుస్తూంటే కార్లోంచే, కాలేసిన సిగరెట్టు నామెపైకి విసరడం, మీకందరికీ తెలుసు.

చదువులున్నా ఉద్యోగంలేక, ఉద్యోగమిప్పించమని కాళ్ళమీద పడితే, డబ్బు తెమ్మని, ఆ అమాయకపు నిరుద్యోగి, రక్తాన్ని గుండెల్ని తాకట్టుపెట్టి డబ్బు తెస్తే, దాన్ని తీస్కొని, మీ బంధువుల కుద్యోగమిప్పించి, ఎక్కువ డబ్బుచ్చినవాడికి అవకాశాలు కల్పించడం మీకందరికీ బాగా తెలుసు.

అమాయకుల గొంతుకలు కోయడం, సమ్మినవాళ్ళని నాశనం చేయడం. పేదవాళ్ళని నల్లల వలసడంలో మీరంతా ఆరితేరినవాళ్ళు.

అలాటి మీ ఆతిథ్యం నిన్న రాత్రి పొందడం నాకు అవమానకరమే. కాని కొంతలో కొంత సంతోషం.... ఇనప్పెట్టినీ, మీ జేబుల్ని ఖాళీ చేసి పట్టి కెళ్ళడం.

మీరుచేసిన, చేస్తున్న ద్రోహాలకీ అన్యాయాలకి సాక్ష్యాలు నా దగ్గరున్నాయి.

వచ్చే నెలలోనే, ఈ వూరికి వో స్పెషల ఫీసరొస్తున్నాడు. మీరు తాగిన రక్తాన్ని కక్కిస్తాడు. పిచ్చి వేషాలేస్తే, నిలువునా నాశనం చేస్తాడు.

ఇవాళే అతనికి మీ మీదా, మీ లాంటి వాళ్ళమీద రిపోర్టు పంప
తున్నాను. ఇంకా పూర్తిగా న్యాయంచావని మనసులున్న కొద్దిమందికి
కూపీలందచేస్తున్నాను.

ఇప్పటికైనా బుద్ధితెచ్చుకుని బతకండి.... మీరు తిని పేద వాళ్ళ
కింత పెట్టండి.

మీరలా చేయకపోయినా భయంలేదు.

కాలం, స్పెషలాఫీసరూ మీచేత అలా చేయిస్తారు....!

ఏమైనా రాత్రి మీ ఆతిథ్యానికి నా ధాంక్స్.

ఈ కలలాంటి కథని డై రీల్లో రాస్కాని రోజూ చదవండి....

“దేవుడి కథ అని నామకరణం చేయండి....

మనుషుల్లా బతకడానికి ప్రయత్నించండి.

మీ పాలిట

దేవుడు

ఉత్తరం చదివి సుందరం కూలిపోయాడు.

ఎవరి నోట్లోంచి తిట్లూ, ముక్కులోంచి సరైన ఊపిరి కూడా
రాలేదు.

శ్రీనివాసులూ, నీకంతం, భానుమూర్తి అలానే నేలమీదకు
వాలిపోయారు.

సుందరంచేతిలో కాగితం ఫానుగాలికి పైకిలేచి షాంషేన్ వది
లేసిన స్మృతి లాటి వాసనలా మత్తుగా ఎగురుతోంది.

